A kapitalista szocializmus elmélete
A kapitalista-szocializmus

Készült: SaLa közreműködésével a Mesterséges Intelligenciával

Bevezetés

A jelen írás a modern tőkés társadalmak mélyrétegeit és azok belső ellentmondásait vizsgálja kritikai szemmel. Bemutatja, hogyan alakul át a klasszikus kapitalizmus a túlélése érdekében, és miként alkalmazza a jóléti és szociális intézkedéseket – a szociális demagógiát – saját hatalmi struktúráinak megőrzésére.

A szöveg rávilágít a bérrabszolgaság modern formáira, a fasiszta tendenciák megjelenésére a tőkés osztályharcban, valamint a valódi szocialista fejlődés elkerülhetetlenségére.

Végezetül egy politikai kisszótár segítségével pontosítja a legfontosabb polgári és állampolgári fogalmak marxista olvasatát.

1. Bérrabszolgák a kapitalizmusban

A kapitalista szocializmusban a bérrabszolgaként élő „beszélő szerszámok” számára – osztályhelyzetükből adódóan – nem valósulhatnak meg az emberi jogok és a demokrácia. Ez a kapitalizmus keretein belül értelmetlen és kivitelezhetetlen. A bérrabszolga a termelési tényezők közül csupán a „beszélő szerszám” szerepét tölti be; egy alacsonyabb rendű ember, akinek élete értelme a tőkés profitjának megtermelése.

A kapitalizmusban a termelőeszközök magántulajdona (a polgári tulajdon) képezi az alapját az emberi jogok radikális megsértésének, vagyis a bérrabszolgaságnak. A kapitalizmus ugyanakkor e kizsákmányolás nélkül képtelen lenne működni.

2. A fasiszta kapitalizmus

A kapitalizmus a szocializmussá érésével a hanyatlás korszakába lépett. A fasiszta kapitalizmus védelmével a rendszer a kapitalista szocializmus fázisába jutott, ami nem más, mint a bérrabszolgaság fenntartásáért folytatott következetes tőkés osztályharc.

A kapitalista szocializmus a fasiszta kapitalizmus védelmében fellépő, hanyatló és rothadó kapitalizmus. Célja a tőkés rendszer túlélése érdekében a valódi szocializmus térnyerésének megakadályozása.

Ezzel a törekvéssel azonban a rendszert védők az emberiség létét veszélyeztetik. A szocializmus, majd a kommunizmus ugyanis az emberi fejlődés szükségszerű társadalmi formája, amelyet a fasizmus csak erőszakkal képes gátolni. A termelőerők fejlődésével a kapitalizmus méhében folyamatosan érik a szocializmus – mint kollektív, demokratikus társadalmi forma – lehetősége, szükségszerűsége és elkerülhetetlensége.

3. A kapitalista szocializmus lényege

Erre a történelmi kihívásra a tőkés rend válasza a kapitalista szocializmus. Ez a rendszer azonban valójában nem szocializmus, hanem maga a kapitalizmus – a kizsákmányolás, az élősködés és a szociális demagógia világa –, amelyet a tőkés osztály a fasiszta kapitalizmussal, vagyis a saját önkényuralmával védelmez.

A kapitalista szocializmusban a tőkés rendszer túlélése és védelme érdekében ugyan megjelenik néhány, eredetileg a szocializmusra jellemző érték, ám ezek többsége csupán a demagógia szintjén létezik, és érdemben sohasem valósul meg.

4. Politikai kisszótár

- **Emberi jogok:** Az alapjogok, szabadságjogok, valamint a természetes és elidegeníthetetlen jogok gyűjtőneve.
- **Állampolgári jogok:** Az állampolgárokat megillető, a különböző társadalmi rendszerekben eltérő terjedelmű, az alkotmányokban rögzített legfontosabb jogok összessége.

Az emberi jogok elismerésének követelménye eredetileg a feudális kötöttségekkel szemben fellépő burzsoázia jelszavaként merült fel, kifejezve a tulajdon és a vállalkozás szabadságának igényét. A burzsoázia eszményített államáról írta **Engels**: *„… az emberi jogok egyik leglényegesebbjének a polgári tulajdont proklamálták…”*